ஸ்ரீ லோகதேசிகாநுக்ரஹமாலிகா—2.

ஸ்ரீரஸ்து.

[illegible] ।
[illegible] ॥

ஸ்ரீகாஞ்சீ. பிரதிவாதிபயங்கரம்

அண்ணங்கராசாரியர் எழுதிய

தத்வஹிதோபதேசம்

தேசிகப்ரபந்தவுரையாராய்ச்சியிலுள்ள
விஷயங்களெல்லாம் மிகவும்
ப்ராமாணிகமானவை யென்று நிரூபிப்பது

[illegible] ।
[illegible] ॥
[illegible] ।
[illegible] ॥

காஞ்சீ ஸ்ரீ ஸுதர்சன அச்சுக்கூடம்.

இதன் விலை 0—4—0

15—9—1946

ஓர் விஜ்ஞாபனம்.

மன்னார்குடி. பண்டித. ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர்.

எந்த விஷயத்திற்கு யாரப்தில் எழுதக் கடமைப்பட்ட வரோ அதில் அவர் எழுத முன்வராமல் தணிந்திருக்க, வேறு சிலர் கிளர்ந்தெழுவது நீதியன்று. ஸ்ரீராம தேசிகா தேசிகப்ரபந்தவுரை வெளியிட்டதில் இதராசாரய தூஷணை களை மிகமிகக் கலந்து வெளியிடவே ஆராய்சசிக்கு இட முண்டாயிற்றேயல்லது, ஆசார்ய நிந்தையினாற்க்கே அது வெளிவந்திருக்குமாகில் ஒருவர் ஒன்று சொல்லவோ எழுதவோ ப்ரஸக்தியேது? ஆசாரியர்களுக்குச் சிறப்பு ஞானத்தாலும் அனுட்டானத்தாலும். இவையிரண்டா லும் சிறப்புற்றோங்கி ஜகதாசார்யர்களாக விளங்கின மஹா நீயர்களைக் கைபோனபடி யெல்லாம் தூஷித்தெழுதி ஒரு புத்தகம் வெளிவந்தால் அது படவேண்டியதெல்லாம் பட்டுத்தீரவேண்டியது தானே. ஷை தூஷணைகளை திண்டுக் கல் ராமஸ்வாமி ஐயங்கார் எழுதினதாக அச்சிட்டு வெளி வந்து விட்டது. உண்மையில் அது அவர் எழுதாததானால் அவ்வுண்மையை அவரே வெளியிட்டிருக்கவேண்டும். அது அவரெழுதியதேயானால், அவர் ஒரு அட்வகேட்டாக இருப்பதால் பதில்வாதம் வரும்போது சளைக்காமல் நின்று ப்ரதிவாதம் செய்யவேண்டும். அவர் மிகுந்த அநுதாபத் தோடு வாளா கிடக்க, மற்றையோர் ஸம்பரமித்தெழுவது எதற்காக? மஹாசார்யர்களை அந்த D. R. வக்கீல் தூஷித் திருப்பது யுக்தந்தானென்று இவர்களுடைய அபிப்ராயமா? அன்றெனில் அவரையன்றோ முன்னம் கண்டிக்கவேண்டும்.

[இதன் தொடர்ச்சி ராப்பர் 3-வது பக்கம் காண்க]

ஸ்ரீ:

தத்வஹிதோபதேசம்.

ஸ்ரீகாஞ்சீ ப்ரதிவாதிபயங்கரம்-
அண்ணங்கராசாரியர் எழுதியது.

— அவதாரிகை —

1. ஸ்ரீரங்கம் ஸ்வாமி தேசிகப்ரபந்த வுரையாராய்ச்சி யென்னும் திவ்யமான நூலை அம்ருதலஹரீ பத்ரிகையில் வெளியிட்டு இருபது மாதங்களாகின்றன. அதற்கு விடையிறுக்க வேண்டிய பொறுப்பு ஸ்ரீமான்களான அட்வகேட். திண்டுக்கல் ராமஸ்வாமி ஐயங்காரையும் உப்பிலியப்பன்ஸந்நிதி ஸ்ரீராமதேசிகாசார்யரையும் சேர்ந்தது. ஆனால் அவர்கள் சிறந்த விவேகிகளாதலால் தம் தலையிலான குற்றத்திற்குத் தாம் நொந்து "ப்ரத்யஸ்தரமஞ்ஜலிரஸௌ தவ நிக்ரஹாஸ்த்ரே" என்று ஸ்வாமி தேசிகனருளிச் செய்த திவ்யஸூக்தியின் நித்யாநுஸந்தான வைபவத்தினால் "இவ்விஷயத்தில் நாம் அஞ்ஜலி செய்து நிற்பது தவிர வேறொன்றும் செய்யத்தகாது, செய்தாலும் உய்யகில்லோம்" என்று அறுதியிட்டு "வாளாகிடந்தருளும் வாய் திறவான்" என்ற மாமயிலைமாவல்லிக் கேணியான்படியிலே உலகம் புகழ நிற்கின்றனர் அத்தகைய கௌரவ வாழ்க்கையிலே விருப்பமற்ற சிலர் மூலைக் கொருவராகப் புறப்பட்டு எதையேனும் எழுதி வெளியிட்டு அடுத்த க்ஷணத்திலேயே அநுதாபமெய்தி அலமருகின்றார்கள். மதுரை நெரூர் நாராயணையங்கார், திருப்பாப்புலியூர் சடகோபாசாரியர் முதலானோருடைய ப்ரவ்ருத்திகளும் நிவ்ருத்திகளும் ப்ரஸித்தமே.

2 ஸகலவிலக்ஷணபண்டிதோத்தமராகவும் "நாவிஜித்ய நிவர்த்ததே" என்னும்படியான புகழைத் தாம் பெற்றிருப்பதாகவும் அபிமானித்திருக்கின்ற D T தாதாசாரியரவர்கள் தாம் கிளர்ந்து ஏதோ எழுதிவருகின்றனர். ஒரு நூலுக்கு உத்தர முரைப்பதென்றால் வரிசையாக ஒவ்வொருவிஷயத்தையும் எடுத்துக்கொண்டு ருஜுவான வழியில் அடைவே உத்தரமுரைப்பது உண்மையான வித்வான்களுக்கு உரியது. பரகருத்தத்தில் அந்த வழியைச் சிறிதும் கைப்பற்ற முடியாதென்பதைத் திண்ணமாகத் தெரிந்து கொண்ட இவர் சிற்சில விஷயங்களுக்குமாத்திரம் மறுப்புரைக்கலாமாக வெண்ணிச் சிலமாதங்கட்குமுன் 'கோதை போலும்' என்றொரு சிறு சுவடியை வெளியிட்டு அதில் இரண்டு விஷயங்களுக்குமாத்திரம் பதில் கூறுவதாகக் கிளர்ந்தார். அச்சுவடி அடுத்த நாளிலேயே துவரைப்பிரான் திருவரு ளென்னுந் தீயினில் தூசாயிற்று அதைவிட்டு வேறு சில விஷயங்கட்கு மறுப்புரைப்பதாக இப்போது கிளர்ந்து உதயான பத்ரிகையில் வடமொழியில் சில எழுதி வெளியிட்டுள்ளார் விய்யஹூ வைகாசி, ஆனி மாதங்களின் பத்ரிகை யென்று குறிப்பிடப் பெற்ற இது ஆவணி மாத முடிவில் வெளியிடப்பெற்று நமக்குக் கிடைத்திருக்கின்றது. இதில் வெளிவந்துள்ள விஷயங்களெல்லாம் சிறிதும் பொருந்தாதவை யென்பதை ப்ராமாணிகர்கள் உகக்க உபபாதிக்கின்றோமிங்கு.

3. முன்னம் ஒரு வார்த்தை கேளீர்; சென்ற வருஷத்தில் நாம் வெளியிட்ட ஐகமத்யரஸம் என்னும் புத்தகம் உலகம் நிறைந்த புகழுடைத்து. அது நருஸிம்ஹ ப்ரியா பத்ரிகையிலும் ஸம்பாதக ஸ்ரீ வாஸ தேவாசார்யஸ்வாமியால் அபிநந்தனம் செய்யப் பெற்றது. அதில் (பக்கம் 17ல்) நிகம

னபபகுதியில நாம் எழுதியுள்ள சில வாாததைகளையிண்டெடுததுக காட்டுகிருேம்; "விதவான்கள நெஞ்சு குளிர நோககியுகக்குமபடியான விஷயம ஒன்றுகூட இல்லாமல் நாமும ஒரு மறுபபு வெளியிட்டாயிறறென்று எதையாவது எழுதி நிரப்புவது நிபுணாகளின் கருதயமனறு. 10-2-45ல் வெளிவநத அம்ருதலஹரீ பதரிகையிறகாணும் தேசிகப்பிரபந்த வுரையாராயசசியில சாஸத்ரீய விஷயஙகளைப பற்றி விமாசிதது எழுதப்பட்டுளள விஷயங்கள அவவளவும் ஆசஙத்ராாககம் நிலைநினறிருககக கூடியவை" எனறு கல்வெட்டாக எழுதியுள்ளோம. அதனை நனகு திடபபடுததவே நமது தாதாசாாயா ஸமபரமிககிருரெனபது அறிவரிதனறு இநத ஸமப்ரமம நிதயஸ்ரீா நிதயமங்களமாக விளஙகி உலகுக்கு மஹோபகார மூலகநத மாகுக.

அவதாரிகை முற்றிற்று.

4. இனி உதயான பதரிகையில் 19-5. ஸஞ்சிகையிற் காணும விஷயஙகள் விமாசிக்கப்படுகின்றன.

தேசிகப்ரபந்தங்களுள ஒன்ருன நவமணிமாலையில் இரண்டாவது பாசுரத்தில "பணிய விசைவில திசைமுகன்றன முடிகள்பததுதிாததனை" என்று காணப்படுகிறது. இங்கு இராவணன்தலைகளையறுதத விஷயமே சொல்லப்படுவதால் 'தசமுகன்' என்றிருக்கவேணுமேயல்லது, 'திசைமுகன' என்றிருக்க நியாயமிலலையென்றும், இதைத் தெரிநது கொள்ளாமல் பலரும நெடுநாளாகவே திசைமுகன் என்கிற மிகததவருன பாடததையே ஆதரிதது வந்துவிட்டாாகளென்றும் 2-ஏட்டுப் பிரதிகளிலும் 8-பதிப்புகளிலும இப்பாடமே அநியாயமாய் ஏறிவிட்டதென்றும்

இந்த அபத்தபாடத்தை வித்வான்கள் நீக்கி நேரானபாடங் கண்டு உதவினார்களென்றும் இதை வெகு பெருமையாக (முகவுரை பக்கம் 4ல்) தேசிகப்ரபந்த நவீந வியாக்கியான முத்ராபகரான ஸ்ரீராமதேசிகர் எழுதியிருந்தார் இது யுக்த மான திருத்தந்தானோ வென்று சிலர் நினைக்கக் கூடும். அவசியமான திருத்தமன்று என்பது மாணமதியோர் களின் துணிபு திருத்தாவிடில் பொருள் பொருந்தாத விடங்கள் பலவுள்ளன. அவ்விடங்களில் திருத்தங்களை யுணாத்த வுணாந்தும் ஆகரஹமே கொண்டு திருத்தப்ரஸ தாவமும் செய்யாதவர் அவசியமற்ற இந்த திருத்தத்தை எதற்காக வெகு அட்டஹாஸத்துடன் ப்ரஸங்கிக்கிரு ரென்று மஹான்கள் உள்வெதும்ப ஒளசித்ய முள்ளதே. [தேசிகப்ரபந்த வுரையாராய்ச்சி நூலில் 90 முதல் 94 வரையி லுள்ள ப்ராகாரங்களை நன்கு விமர்சிப்பது. அவசியம் திருத்த வேண்டுமிடங்களை சிலருடைய துர்போதனைக்கிணங்கி விட்டிட்டு அவசியமற்ற விடங்களில் அட்டஹாஸமான திருத்தம் காட்டியுள்ளார் ரென்பதுநன்கு விளங்கும்]

5. திசைமுகன் என்னுஞ் சொல்லுக்கு இராவணன் என்கிற பொருள் தேறுமா தேறுதாவென்பதை முக்கிய மாகப் பண்டிதர்கள் பராமர்சிக்க வேண்டும் தேரு தென்று ஒருவராலுஞ் சொல்லமுடியாது. திசை யென்கிற சொல்லானது ஒரு ஸங்கத்தை நினைப்பூட்டி அம்முகத்தாலே ஒரு வ்யக்தியைக் குறிக்க வேண்டும். "அதஹொ ரிஶஃ" 'நாற்றிசை' இத்யாதி வ்யவஹாரங்களுக்குச் சேர நான்கு என்கிற ஸங்கத்தை நினைப்பூட்டினாலே நான்முகனைக் குறித்த தாகிறது. "ஜஶ ஶிஶஃ" "திசை பத்தாய" இத்யாதி வியவஹாரங்களுக்குச் சேர, பத்து என்கிற ஸங்கத்தை நினைப்பூட்டினால் தச முகனை ராவணனைக் குறித்தா

கிறது. 'அர்த்தாத ப்ரகரணாத லிங்காத ஒளசித்யாத ஆர்த்த நிர்ணய' என்றபடி ஸந்தர்ப்பம் நோக்கிப் பொருள் கொள்ள வேண்டுமத்தனையாதலால் இங்குத் திசைமுக னென்ற சொல்லுக்கு இராவண னென்னும் பொருள் எளிதாகக் கிடைக்கத் தட்டில்லை. தசாவதார ஸ்தோத்ரத்திலும் ஸ்வாமிதாமே "திசாஸ்ய தசாஸ்ய" (திசாஸ்ய தசஸ்ய) என்று அருளிச் செய்தவராதலால் திசை யென்னுஞ் சொல்லால் பத்தென்னும் லக்கத்தைக் குறிக் கொள்வது வக்தாவுக்கு மிகவும் விவக்ஷிதமே யென்று கொள்ளவுங்குறையில்லை. ஆகவே பத்துப்பிரதிகளிற் காணப்படுவதாகத் தாமே தெரிவிக்கிற திசைமுகனபாடத் தை வெகு அட்டஹாஸத்துடன் திருத்தவேண்டிய அவசிய மில்லை யென்று எழுதப்பட்டால் இதில் வாய்திறக்க விஷய மென்கொல்? இதற்கு உத்தர பத்ரிகையில் எழுதப்படுவ தென்ன வென்றால், 'இப்போது ஏட்டுப் பிரதிகளிலேயே தசமுகனென்கிற பாடமே காணப்பட்டது' என்றெழுதப் பட்டுளது. இதனால் என்னலாபம்? ஏற்கெனவே ஏட்டுப்பிரதிகளை வைத்துக் கொண்டு பரிசோதித்ததாக வெளியிட்டுள்ள ஸ்ரீராம தேசிகரால் எந்த ஏட்டுப் பிரதி களிலும் திசைமுகனென்றபாடமே காணப்படுவதாகவும் பலபண்டிதர்களின் பதிப்புகளிலும் அப்பாடமே யுள்ளதாக வும் எழுதப்பட்டிருக்கின்றது யாரோசில வித்வான்கள் தசமுகனென்று திருத்தி யுபகரித்ததாகவும் எழுதப்பட்டி ருக்கின்றது. தம்மிடமிருந்த ஏட்டுப்பிரதிகளில் தசமுக னென்ற பாடமேயில்லையென்று நிஸ்ஸந்தேஹமாக எழுதி யுள்ளார். திசைமுகனென்கிறசொல் இராவணனையும் குறிக் கவற்று என்கிற மருமத்தையுணரகில்லாத சிலரால் பாடம் திருத்தப்பட்ட தென்றே விளங்கிநிற்கும். தசமுக னென்ற பாடமும் ஏட்டுப் பிரதிகளில் காணப்படுகின்ற தென்றால்,

பாடபேதமாகக் கொள்ளலாமேயல்லது அபத்த பாடமென்று ஒன்றை யொதுக்க நியாயமில்லையே. இசையென்னுஞ் சொல் நான்கைக் காட்டுமேயொழிய பத்தைக் காட்டாதென்று நிரூபிக்க இவர் முன்வரவேண்டும். அதற்கோ முகமில்லை. "இசை வில் திசைமுகன" என்ற அநுப்ராஸ ஸம்பத்தியும் காட்டப் பட்டிருக்கிறது. சிறந்த உபபத்திகளுடன் ப்ரத்யாக்யானம் பண்ண ப்ராவீண்ய மற்றவர்கள் "ஸ்ரீ தேசிகதூஷணதிவ்யகைங்கர்ய நித்யநிரதை:" இத்யாதிகளான வசைச் சொற்களாலேதான் க்ரந்த பூரணம் செய்யவேண்டும். இந்த ப்ரகரணத்தில் ஆராய்ச்சி நூலில் (81. பாராவில்) "நமதி மஹதி தேவே" என்கிற பாதுகாஸஹஸ்ர ஸ்ரீ ஸூக்தியைக் கொண்டு அருமையானதோர் விஷயம் விவரிக்கப்பட்டுள்ளது. அதன்மேல் விஷயசர்சை செய்து தத்வார்த்த நிஷ்கர்ஷம் பண்ண சக்தியில்லாமையன்றோ வசைச் சொற்களிலே மூட்டி நிற்கின்றது. தமிழ் விஷயத்தை இவர் ஸம்ஸ்க்ருத பத்ரிகையில் எடுத்துக் கொண்டது அநவஸரம். அதில் ப்ராஸங்கிகமாக நிரூபணத்தில் வந்திருக்கிற ஸம்ஸ்க்ருத விஷயத்தில் சர்ச்சையை அடியோடு விட்டுவிட்டு நிந்தைகளையிட்டுப் பூரிக்கின்ற இவர் பிறரை தூஷகர் தூஷகரென்று தூற்றுவதையே தொழிலாகக் கொண்டிருப்பது எதனாலென்பதை விவேகிகள் உணர்வார்கள். மஹாதேவ: என்று ஸமஸ்தபதமாக இருந்தால்தான் ருத்ரனைக் கூறும்; அதுவே வ்யஸ்தபதமாக இருந்தால் ஒருகாலும் ருத்ரனைக் கூறாது என்பது ஸச்சரித்ரரக்ஷையிலுள்ள ஸித்தாந்தம். பாதுகாஸஹஸ்ரத்தில் 'நமதி மஹதி தேவே' என்று ருத்ரனை நோக்கியே வ்யஸ்த ப்ரயோகம். இவை சேருமாறு எங்ஙனே? என்று ஒருவர் ஜிஜ்ஞாஸையாலோ ஜிகீஷையாலோ கேட்டால் இங்கு உண்மைப் பண்டிதர்கள் செய்யவேண்டிய காரியமென்ன? சக்தி

ுண்டானல ஸமநவயபபடுததி ஸமாதானததை அழகாக வெளியிட்டு உலகததை மகிழவிப்பது, சகதியிலலையேல ஸூதரஷ்டிஹீநீய வாளாகிடபபது இவவிரணடையும விட்டு தூஷகர், தூஷகா என்று பறைசாற்றுமவவால எனனுகும விஷயததிறகு இது ஸமாதான மாகுமோ? வித்வானக ளுககு இது தகுமோ? ஜேஷம் கொவெ நவஸையெக் நன்று?

6 பரஸக்தி வநதபோது உணமைவிஷயஙகளை உணாதத வேணடுவது கடப்பாடாதலால *தேசிக தூஷணேத்யாதி வாாதமதை விளைநத விவவிடததிலே யொனறுணாததவேண் டியதாகிறது, 10-5-45ல ஸ்ரீரஙகம ஸவாமி வெளியிட்ட நற பொருளவிளககததில (பககம 21ல) உளள வாாததைகள,- "விஷயஙகள ஆணியடிததாறபோல விடையளிகக முடியா திருககினறனவே யென்கிற பரிதாபமன்றே இப்படி யெழுதுவிககின்றது இதனால விஷயததிறகு பதில சொன்னதாக ஆயவிடாது மூலை முடுககுகளில அமுஙகிக கிடநத தேசிகக்ரநதஙகளை யெலலாம பணடித மனோஹர மாயப் பரிஷ்கரிதது மாலைமாலையாக வெளியிட்டும, அவற றுக்கு அருமருந்தனன உரைகளையியறறி வெளியிட்டும, ஸ்ரீமத வேஙகடநாத குருஸ்தோதரமெனகிற ஆச்சரிய மான ஸ்துதியை யெழுதி உரையோடும வெளியிட்டும இவறறால் 'அண்ணங்கராசாரியாஸ்வாமி யொருவரே இவ வுலகில் தேசிகனுக்கு உணமையான முகோலலாஸகரர்' என்று ஸ்ரீமத பரமஹமஸேதயாதி. அஹோபிலம ஜீயர் ஸ்வாமிகள் ஸ்ரீ பரகாலஸ்வாமிகள் .... முதலான மஹான் கள் எழுதித திசை தொறும் வெளியிட்டுள்ள ப்ரசஸ்தி பத்ரிகைகள் ஆசந்தராாக்கம் விளங்குவனவாயிருகக, *ஐயி உத்தாவயா நாயாம் விஸ்வஹொஷாவஹாரிணா। நஸகவ்யுீஸ்வெ ணாவி நிரவதெ்ய நவதிஉதஙழ* என்று ஸங்கலப ஸூர்

யோதயததில ஸ்வாமி ஸாதிததபடி ராஷ்யா தேவியின் பாணிக்ரஹணம பெறறவாகள எது எழுதினெலென்ன? அட்வகேட் D.ராமஸவாமிஐயஙகார பொய்யும புளுகுமான கதைகளைச சேர்தது 16-பககம் தேசிகசரிததிர மெழுதினர். ஸ்ரீ அண்ணஙகராசாரியர் ஸவாமி 4, 5 வருஷஙகளுககு முனனமே 48 பககங்களெழுதி வெளியிட்டுள்ள தேசிக வைபவததை [பல பாஷைகளிலும்] பிராமாணிகாகள் யாவ ருமகண்டு களிததுப் போறறு கின்றனர்." இதயாதி.

7. உண்மையில் இநத D. T. தாதாசார்யஸ்வாமிகளே தேசிக தூஷண துரநதராகளென்கிற பரமாாததம மேலே நிரூபிககப்படும. அதுவே இநநூலுககுச சிகரமானவிஷயம. அஃதொனறுக்கு ருஜுவானவிடையளிததாலுமபோதுமே.

8. பரகருதவிஷயததில "ஸ்வார்த்தஸ்யாத் ப்ரயோகோऽத்ர" என்று ஆராயசசி நூலில எழுதபபட்டிருபபதாக இவா காட்டுவது பாமர பரதாரணம "யதேஷ்டமாக பரயோகிகக தேசிகரைத தடைசெயயவலலாராருமிலலை" என்று ஆராயசசி நூலில (பாரா 81ல) எழுதி, உடனேயே "ஏதோ வொருவிதமாக உபபததியிருநதால போதுமானது" என்றும எழுதபபட்டிருப்பதால் யதாகதஞ்சித் உபபநநமாகக கூடிய பரயோகங களையே தேசிகா செயதருளவா, ஸர்வதா அநுபபநநமாகும ப்ரயோகததை அவா செயதருளமாட்டாா என்று ஸுஸபஷ்டமாகக காட்டபபட்டிருகக, விபரீதமாகச சிலாககு ப்ரதயாயநம பண்ண முயலவது அபராமாணிக கருதயமனறோ. இனி அடுதத விஷயததிற செலவோம.

9 மேறகண்ட தேசிகப்ரபநதப் பாசுரததில 'பணிய இசைவில' என்று இராவணனுககு அடைமொழியுளளது.

பணிவதற்கு இசையாதவன் என்றபடி. யாரைப் பணி வதற்கு இசையாதவன் என்றால், * த்விதா பஜ்யேயமப்யேவம் ந நமேயம் து கஸ்யசித் * என்று அவனவாயிலேயே வந் திருப்பதால் ஒருவரையும் பணிய இசையாதவன் என்று தான் கூறவேண்டும். 'வணங்கலிலரக்கன்' என்று திரு மங்கையாழ்வாரு மருளிச் செய்கிறார். யாரிடத்தும் வணக்க மில்லாதவனென்றே பொருள்படும். இவ்விஷ யத்தைக் கம்பர் வெகு ஆச்சரியமாகக் கூறுகின்றார், எப்படிப்பட்ட மன்னவர்களும் அந்தப்புரத்தில் ஊடலில் மனைவியர்க்குத் தலைதாழ்ப்பதுண்டு, இராவணனுக்கு அதுவுங்கிடையாது என்கிறார் மாரீசன்வதைப்படலத்து நான்காவது செய்யுளில் "மெல்லியு மிடை தடிக்கு முலை வேயிளந்தோட சேயரிக்கண் வென்றிமாதர், வலிய நெடும் புலவியினும் வணங்காத மகுட நிரை வயங்குமனனே" என்ற சொல்லழகு காண்க. இங்ஙனே மிகவழகிய பொருளிருக்க, பணிய இசைவு இல என்பதற்கு 'ஸ்ரீராம னுடைய திருவடியில் பணியச் சம்மதி யில்லாத' என்று பிறர் எழுதியுள்ள பதவுரை மிகவும் விரஸமாதலால் இந்த வைரஸ்யம் ஆராய்ச்சி நூலில் பரக்க உபபாதிக்கப் பட்டுள் ளது. இதைப்பற்றி இப்போது உதயான பத்ரிகையில் எழுதப் படுவதாவது—இராவணன் ஸீதா பிராட்டியை வணங்கினதாக வால்மீகி முனிவரும் கம்பரும் ஸ்பஷ்ட மாகக் கூறி யிருக்கிறார்களாம் அதை இவர் வேறோரிடத் தில் நிரூபணம் செய்திருக்கிறாராம். இவ்வளவே இங்கு விஷயம். அந்த நிரூபணம் மிகத்தவறு என்பது அதன் மறுப்புரையில் விரிய விளங்கும். காமவெறி கொண்டு பிராட்டியை வணங்கினனென்பதைப் பணிவாகப் பகரு மவர் மஹாமேதாவியே. இராவணன் இராமனை மாத் திரமே பணிய இசைந்திலன், மற்றவர்களை யெல்லாம்

பணிய இசைந்தவனே எனகிறவிது இவர் கண்டறிந்த ஸ்ரீராமாயண திவயாாததமாக இருககட்டும். * நநெ ப௦த—கவஷ்ஷிக *, என்று அவன கூறினதும இராபனொருவனே நோக்கியே யெனறும அறுகியிடுக இவவிடததில் இவா "ஷாஷிெநஃ வஷாவஷாந உகாரி" என்ெருரு வார்ததை யெழுதுகிரு஧. கி. பி. 20, அல்லது 19 ஆவது நூறறுணடுககு முன இப்பிரபநததிறகு ஒரு வியாக யானமும தோனறியதிலலை யெனபது நாடு நகரமும் நனகறிநதது 35 வயதுளளவர்கு 40 வயதுள்ளவா பராசீநரேயாதலால் இநத முறையைக கருதி 'ஷாஷிெநஃ' எனறு எழுதினதாகக கூறுவரிவா. 500 வருஷங்களுககு முன் பிறநதாரொருவா இஙஙனே யெழுதி யிருந்தாலும் இது அசட்டு வியாககியான மென்னத தட்டுணடோ?

10 இனி அடுதத விஷயம ஆராயசசி நூலில [83 பாராவில்] ஸ்வாமி பணிதத பரபநத ஸாரததின முடிவில "வேதாநத குருமொழிநத ப்ரபநதசாரம" எனறிருபபதைக காட்டி ஒரு விஷயம் எழுதப்படடுளளது. "பரபநதசாரம் என்பது தமிழ நெறிககு எஙஙனே யொககுமூ? மெய யெழுததை முதலிற கொணட சொலவடிவம இதுவரை செயயுட்களில எஙகேனும் கண்டதுண்டோ?' இதயாதிகள அஙகு எழுதபபட்டிருககினறன. அஙகு "ஸவாமி பரயோகிக்க ஏறகும்" எனபது முடிவு வாகயமாதலால இவவிஷயம அஙகு தூஷணமாக பரஸ்தாவிககப படடதன்று எனபதை பராமாணிகர்கள் அநாயாஸமாக அறிவாகள். பின்னை எதறகாக இவவிஷயம அங்கு ப்ரஸதாவிககப்பட்ட தெனனில, "தேசிக பரபநதஙகளின பெயரையே சுதநதிரமாக மாறறிவிடடது மிகமிகப பெரிய ஸாஹஸம" எனறு தொடஙகி அநத முதராபகருடைய ஸ்வசசநத

விபர்யாஸங்கள் அங்கு விரிவாக நிரூபிக்கப் பட்டிருக்கின்றன. ஹஸ்திகிரி மாகாத்மிய மென்கிற பெயரை அத்திகிரி மான்மியமென முதலில் மாற்றினார்; பிறகு மெய்விரத மான்மியமென மாற்றினார். இங்ஙனே சில மாறுதல்கள் செய்துள்ளார். ப்ரபந்தப் பெயர்களில் தொடிய வடமொழிகளக்கலாகாதென்று தாமாக வொன்று நினைத்துக் கொண்டு விசவாமித்ர ஸ்ருஷ்டிபண்ணுவது என்னே!— என்று அந்த முதராபகர்க்கு அங்கு வஷட்கார ஸமர்ப்பணமுள்ளது. இப்படி வீணான மாறுதல்களைச் செய்யுமிவர் "வேதாந்த குரு மொழிந்த ப்ரபந்த சாரம்' என்ற விடத்தில் ஏன் தமது விச்வாமித்ர ஸ்ருஷ்டியை உபயோகிக்கவில்லை? என்றும் கேட்டிருக்கிறது. இதை யெல்லாம் இந்த தாதாசாரியர் தாம் மாறுபட க்ரஹித்து ஏதோ எழுதுகிறார். "ஸமியஃ ஸம்வத்ஸர த்வஃவிஷயே நாஸீத் தேநேயம் கேவலா ஹஸ்திகிர்யா ஜ்ஞாயதே" என்று எழுதுகிறார். ப்ரபை என்றும் ப்ரபந்தம் என்றும் ப்ரயோகமுள்ள இரண்டு பாடல்களைத் தஞ்சைத் தாண்டவராய முதலியாரிடம் கேட்டு எழுதியுள்ளார். நன்றாக உழைத்துப் படித்துத் தேறிய ஒரு ஆசிரியரை யடிபணிந்து தமிழு மறும் மறியலாகாதா? ஆராய்ச்சி நூலில் எழுதியுள்ள ஒவ்வோரெழுத்தும் வேதமல்லவா ஒன்றேனும் பழுதாகுமோ? அசைக்க முடியுமோ? கனவிலும் கருத வேண்டா. இங்கு இவர்க்குத் தெளிய வுணர்த்துகிறோம் இவர் எடுத்துக் காட்டியுள்ள இரண்டு துணுக்கைகளும் சந்த விருத்தங்கள். அதற்குத் தனியே லக்ஷணஸூத்ரம் உள்ள சில விஷயங்கள் ஆசிரியம் முதலிய மற்ற விருத்தங்களில் தலைகாட்டப்பெறா. ப்ரபந்த சாரமென்கிற ப்ரபந்தப் கலிங்கத்துப் பரணிபோலவும் திருப்புகழ் போலவும் தோன்றியதன்று. இதிலுள்ள ப்ரயோகத்திற்குப் பரணிப

பாவையும் திருப்புகழ்ப் பாவையும் எடுத்துக்காட்டுவது சிறிதும் ஏலாது. நாலாயிர திவ்ய ப்ரபந்தம், தேவாரம், கம்பராமாயணம், அஷ்டப்ரபந்தம் முதலிய நூல்களைப் புரட்டிப் பார்க்கலாமே. அவற்றில் இந்த விபர்யயம் காணக்கிடைக்காதென்பது கல்வெட்டு. ச்லேஷம் யமகம் முதலிய விடங்களில் வடமொழியிலும் தென்மொழியிலும் ப்ரயோகிக்கப் படுகிற சில முறைகள் மற்றை யிடங்களில் கைக்கொள்ளப் படுவதில்லை யென்பது பண்டிதர்கட்குத் தெரியும் பல வகைப்பட்ட ஔபசாரிக ப்ரயோகங்களும் [மிக ச்ரமப்பட்டு நிர்வஹிக்க வேண்டிய புடைகளும்] சலேஷயமகங்களிற் செல்லும், மற்றை யிடங்களுக்குச் செல்லாதென்பது நிர்விவாதம் அதுபோலவே இவர் காட்டியுள்ள ப்ரபை ப்ரபந்தம் என்னும் ப்ரயோகங்கள் சந்த விருத்தத்திற்கே ஏற்கும், ப்ரபந்தஸார விருத்தத்திற்கு ஏலா வென்பது சிலா சாஸனம். லைஸன்ஸ இல்லை கிடீர். "இணைந்தியல் காலை யரலக்கிகரமும்" [நன்னூல்] என்கிற போன்ற விதிகளுக்கு மாறாக, சித்திரகூடம் என்பது சித்ர கூடம் எனவும், சக்கரபாணி என்பது சக்ரபாணி யெனவும் இங்ஙனே வந்துள்ள விடங்கள் சில காட்ட முடியுமே யல்லது மெய்யெழுத்து முதலதான சொற் ப்ரயோகம் ப்ரபந்த சாரத்திற்குத் தோள்தீண்டியான நூலொன்றிலும் காணக்கிடைக்காதுதான். தேடிப்பிடித்து ஒன்றிரண்டு காட்டப்படு மென்றே கொள்வோம். ப்ரபந்த சாரத்தில் ஸ்வாமியின் ப்ரயோகம் போலவேதான் அந்த ப்ரயோகமும் என்று சொல்லவேண்டு மத்தனையல்லது வேறொன்றும் சொல்லப் போகாது கிடீர். "எம்மை நோக்குவதென்று கொலோ" என்ற திருவிருத்தப் ப்ரயோகத்தையும், "பாம்பாரவாய் கைநீட்டல் பார்த்தி" என்ற பெரிய திருவந்தாதிப் ப்ரயோகத்தையுங் கொண்டு

கடடளைக கலித்துறையின இலக்கணத்தையும வெண்பா வின இலக்கணத்தையும யாரும மாறறகில்லாரன்றே. வடமொழியிலும் பேராசிரியா களது சில பிரயோகங்களில காட் கைக்கூப்பி நிறபது போலவே இங்கும கைக்கூபபி நிற கைதவிர வேறு வழியில்லை. இவை யெல்லாம எபபடி திருத்த வொண்ணாதவையோ அபபடியே பிரபந்தப்பெயா களும திருத்த வொண்ணாதவையே யென்று ஆராயச்சி நூலில வயக்தமாக நிரூபிக்கப பட்டிருக்க, அதன மேல மறுப்புரைக்க இவா ஸமபரமித்தது அஸதாநே. காட்டி யுள்ள பதிலும காடுபாயந்த சுவ்கோகதி யென முடிநதது.

11. ஆராய்ச்சி நூலைப்பறறி இப்போது இவரெழுதியுள்ள விஷயங்கள இவவளவே. இவை இவரெழுத வேணடிய விஷயமேயலல. இவை எப்படியானாலுங குறையில்லை. மிகமுக்கியமான விஷயங்கள் ஆராயச்சி நூலில பல விமா சிக்கபபடடுள்ளன இவா ப்ரத்யாவஸ்தாநம் ப்ராவீண்யம காடட நினைத்தால் அப்படிப்பட்ட விஷயங்களிலன்றே காடட வேணும். * வம்பவிழ் கோதை விஷயத்திலும் *நன்று செய்தா ரெனபர் போலும் விஷயத்திலும் முனபு எழுதினா. அவை மிகமுக்கியமான விஷயங்களே. இவரெ ழுதுமவை அடுத்த க்ஷணத்திலேயே அழிநதொழிந்தாலும் முக்கியமான விஷயங்களைப் பறறியே இவரெழுத வேண் டும. அவறறில் வாய் வைக்கவோ கை வைக்கவோ தாம அநதிகாரி யென்றும், அவற்றில் ஏதேனு மெழுதினாலும சிறிதளவும் பயன்படா தென்றும் இவா திண்ணமாக வெண்ணியே அவற்றில் உதாஸீநரா யிருக்கினறா. அப் படியே மற்ற விஷயங்களிலும் ஔதாஸீந்யம் வஹிபபதே இவர்கது மௌனவாய. " இல்லை யில்லை; எநத விஷயத்திற் கும் ப்ரத்யாவஸ்தாநம் சொலல நான் ஸமாத்தனே,

ஸித்தனே" யென்னில்; இனியாவது இவர் ஆராய்ச்சி நூலை யெடுத்துக்கொண்டு ஒரு பாராவையும் விடாமல் ஒவ்வொரு பாராவையும் விமர்சித்தெழுதுக. ஸௌஜந்ய பரிமளம் திசை தொறும் கமழுக. சில முக்கியமான விஷயங்களை யெடுத்துக் காட்டுகிறேன், அவற்றுக்கு மாத்திரமாவது எழுதுக.

12. அவையாவன;— ஆராய்ச்சி நூலில் [பாரா 28ல] ஸ்ரீ பாஷ்யவிஷய மொன்று விமர்சிக்கப்பட்டுளது. அது முக்கியம். பாரா 40ல, * ஸ்ரீயப்பதிர் ஜ்ஞாநாநந்தைக * என்ற விஷயமும் முக்கியம். 41 முதல் 50 வரையில எழுதியுள்ள பாதுகாஸஹஸ்ராவதாரதத்வ விமர்சமும் மிகமுக்கியம். இதனை விட்டிட்டாலும் விட்டிடுக. 55-வது பாராவில, "தேசிகா பெரியவாச்சான் பிள்ளையின் வியாக்கியான ஸ்ரீ ஸூக்திகளை உச்சிமேல்வைத்து மெச்சுபவரா? அல்லது அவற்றில் தோஷங்கண்டு தூஷிப்பவரா?" என்று தொடங்கி தேசிகர் பிள்ளானுடைய ஆறுயிரப்படியிற காட்டிலும் பெரியவாச்சான்பிள்ளையின இருபத்திநாலாயிரப்படியிலேயே மஹாகௌரவபுத்தி கொண்டவரென்றும் அதையே தாம காலக்ஷேபகரந்தமாக ஸேவித்தவரென்றும் ஸஸாக்ஷிகமாக நிரூபிக்கப்பட்டிருக்கிற விஷயம மிகமிக முக்கியமானது. 58 ஆவது பாராவுக்கு அடுத்துள்ள 'ஒரு நீர்க்க ப்ரஹ்மசாரி' இத்யாதி கதையும இவர்க்கு விமாசநீயமன்றோ. 59–62 பாராக்களும மிக முக்கியமே. ப்ரஹ்மதந்தரஸ்வதந்தரஸ்வாமி பகவத விஷயகாலக்ஷேபத்தை தேசிகனிடம செய்யாமலிருந்து அவரது திருக்குமாரரிடம் செய்தாரென்றும அப்போது ஒரு புதுத்தனியன் பிறந்ததென்றும இவரைப் போன்றவர்கள எழுதியுள்ள ஐதிஹ்யமெல்லாம அடியறுக்கப்பட்டிருப்பது குறிக்கொள்ள

ளாததக்கது. 66ல் *சீரொன்று தூப்புல் தனியனைக்கொண்டு சிறந்த பரமார்த்தமொன்று ஸ்தாபிக்கப்பட்டிருப்பதும் மிக முக்கியமானது. 69–71 பாராக்களில் ப்ரு-ஷாவாம் தத் ந-ஃபாஸ்தாவஹ்நே * இதயாதி நயாஸதிலக ஸ்ரீ ஸூக்தியைவிவரித்துஸ்தாபிககப்பட்டிருக்குமாததமும்கவிஹாரயம்.

13. இவையெல்லாம் எப்படியானாலும் 75 ஆவது பாரா முதல விமர்சிககப் பட்டிருக்கிற பிராட்டி யுபாயதவ விஷய மொன்றுககாவது இவா சிறிது எழுத முன வரட்டுமே. இங்கு விஷயம் இவ்வளவே; பிராட்டிககுப் புருஷ காரதவமுண்டென்பது உபயபக்ஷ ஸம்மதம. புருஷகார தவததை அவளுக்கு இசைநது விட்டால் அவளுககே மோக்ஷப்ரதத்வமு முணடென்று வாய்திறகக வழியேது? இருளும் ஒளியும ஓரிடத்தில ஒன்று சேர்நதிருக்க மாட்டாதது போலவே புருஷகாரத்வமும் உபாயதவமும ஒரு வ்யக்தியில் ஒன்று சேர்நதிருக்க முடியாதே. எமபெருமானைப் போலே பிராட்டியும் முக்தி ஸாமராஜயத்தை யருள வல்லவளாகில் இவள ஆணயான் பககலிலே புருஷகார கருதயததிலேக்கைவைததுத துவளவேண்டிய ப்ரஸககியே யிராதே. ஒரு பொருளை ஸ்வயமேவ அளிககவல்ல சகதி வாயநத வ்யகதி அப்பொருளைக் கொடுபபிகக மறறொருவரிடததில் ப்ரயாஸப்பட ப்ரஸகதி யுணடோ? இது ஸர்வாதமநா அஸமபாவிதமெனறு உணருவதில என்ன ச்ரமம்? தேசிகரும் இதை நனகுணாநது "மோக்ஷப்ரதே ஹரவதி ஸ-ஸ-க்ஷணாம் வடகதயாவஸாதீஷ்டீதி ஸவஸம்ஸது॥" என்று அபிப்ராயமாக சதுச்சலோகீபாஷ்யத்தில் அருளிச் செயதுவைததார. .. .என்றிப்படிப்பட்ட அருமையான விஷயங்களையன்றோ ஆராயசசிநூலில இவா விமர்சிககவேணும. ஒனறுகொன்று ஸமபநதமில்லாமல ஏதோ

இவரெழுதக் கற்ற ஸமாதானங்கூட இவ்விஷயங்களில் எழுதமுடியாமையாலன்றோ அவற்றினருகுஞ் செல்லாமல் மிகச் சிறுவிஷயங்களிலே வாய்வைக்கிறார்.

கீழ 7 ஆவது பாராவில் ப்ரஸ்தாவிக்கப்பட்ட விஷயம இனி நிலைநாட்டப்படுகிறது. அதாவது, வஸ்துத: ஸ்வயமேவ தேசிகஸூக்தி தூஷகாகளானவிவாகள் அக்குற்றத்தை அஸ்தாநே பிறர்மீது ஏற்றுகிறாாகளென்பது. இவரும இவருடைய வகுப்பினரும ஸம்ப்ரதாயார்த்தமென்று எவ்வார்த்தங்களை ஆதரித்து வருகிறாாகளோ அவ்வார்த்தங்களுக்கும் ஸ்ரீ தேசிக திவ்ய ஸ்ரீ ஸூக்திகளுக்கும் பெருமபாலும ஸம்பந்தமே கிடையாது. ஏதோ ஆபாதப்ரதீதியில் தேசிகனுடைய சில ஸ்ரீ ஸூக்திகள தங்கள் கொள்கைக்குச் சார்பாயிருக்கின்றனவென்று கொண்டு அவரை இவாகள ஆதரிக்கிறாாகளெனினும் பெருமபாலும அப்பேராசிரியருடைய ஸ்ரீ ஸூக்திகளை இவாகள நெஞ்சார தூஷிப்பவாகளே. இதை இங்கு ஸர்வாஜாத்ருமாக நிரூபிக்கிறோம. (1) எமபெருமானுடைய நிர்ஹேதுக கருபாவைபவத்தை மறுப்பது இவாகளுடைய பணியாகவுள்ளது. இது, பரமபத ஸோபாநத்திலுள்ள " அஜ்ஞாத யாத்ருச்சிக ஆநுஷங்கிக ப்ராஸங்கிக ஸாமாந்ய புத்திமூல ஸுக்ருத விசேஷங்களை வ்யாஜமாகக்கொண்டு விசேஷ கடாக்ஷம் பண்ணி" இத்யாதி ஸ்ரீ ஸூக்திகளுக்கு அத்யந்தவிருத்தம. (2) ப்ரபத்தியின அநுபாயத்வஸித்தாந்தத்தை மறுப்பதும இவாகளது பணி. இது "ஜயம் கெவஹுஷ்குயொவாயஃ ஶ்ரீதாதிகா । ஸஹெதுஃ கயிஹம ரஃஸெ கிஂவஃநஸஹகாரிணாழ ॥" [ந்யாயஸித்தாஞ்ஜநே] இத்யாதி ஸ்ரீ ஸூக்திகளோடு மிகவும முரணபட்டது. (3) சேதநலாபம் ஈசவரனுக்கே பேறு என்னும்

ஸித்தாந்தத்தை மறுப்பதும் இவர்களபணி. இது *உந நாஸவ* என்கிற கீதா ச்லோகத்தின் தாத்பர்ய சந்த்ரிகையிலுள்ள "க்ஷுத்ர தஸம்ரக்ஷணம் ஸமூாஸம்உத்தா வ்யவதத்தெ" இத்யாதி திவ்ய ஸ்ரீஸூக்திகளுக்கு எதிரானது. (4) ஸ்வ மதஸ்வீகாரத்திறகாட்டிலும் வர மதஸ்வீகாரமேயாகுகு என்கிற ஸித்தாந்தத்தை மறுக்குமிவர்கள் வர மதஸ்வீகாரமென்கிற வசமே பரிஹாஸ்யமென்று ஏசுகிறார்கள். கீதையில (8-14) * தவஸ்யா ஹம்ஸ-யுஜஃ * என்ற விடத்திறகு பாஷ்யம "த்வியொ மஉஸஹஉாநஃ சஹஸெவ தம்வரணெ, உத்தாவ்யத்ர நாமணோவாஸநிவாகம் தஷிரோயி திரஸநம் சத்யஉத்யக்ஷாதிகம் அ சஹஸெவ உஉாவீத்தியஉ. * யஸெவெஷ வ்ருணுதெ தெநஹுஸ்யஃ * உதிஹிஹஸுதெ." எனபது. இவ்விடத்து தாதபாய சநதரிகையிலுளள "உக்தஸ்ய சதிவாஉஉாத்ருக்ஷமபம்காவ்யாஉாஸாய ஹுதிஉஷுதாஉாஹ-யஸெவெத்." என்கிற ஸ்ரீ ஸூக்திக்கு விருததமே இவாகளது கூறறு. (5) * ஸ்ரீரம்ஹெஷ்ரா யாவஉரத்நியதத்தார தஜ்ஞ்யாஉிதா * என்கிற நயாஸதிலக ஸ்ரீ ஸூக்தியிலுல நன்கு தேறுகிற அர்ததத்திற்கு விருததமாக உபாயாநதரங்களை ஸ்வரூபாநுரூபமென்று கொளளுகிறாாகளிவாகள. (6) * யயாமஉம் ஸவஉத்ருவஸூணஉணவ ஸமவாநு * எனகிற நயாய ஸிததாஞ்ஜந ஸ்ரீ ஸூக்திககு விருததமாக பரிஸமாப்ய வதஉஉாநத்தை தூஷிககிறாாகளிவாகள். (7) விபீஷண விஷயீகார ப்ரகரணததில ஸுக்ரீவமஹாராஜருடைய மததறதையும் திருவடியின் மதததையும பூர்வபக்ஷமாககி 'இவன் தோஷதுஷ்டனாகையாலேதான் வரிஹ ஈஹஉன்' என்று பெருமாள் விலக்ஷணமான ஷஉதததை வெளியிட்டருளினதாகவுளள அபயப்ரதாநஸார ஸ்ரீ ஸூகதிக்கு நேர்விருததமாக

அர்த்தசிக்ஷை பண்ணுகிறாகளிவர்கள. (8) * ஸுதீவிஶி ஷ்டாத்வைதயே ஜங்கம நவமோக்ஷ ஜாதமிவேத்ர * என்கிற தயாசதக திவ்யஸூக்தியிலுல காட்டப்பட்ட தயாஸ்வரூபததை தத்விருத்தமாகவே பேசிப்போருகிறாகளிவாகள (9) பிராட்டி விஷயத்தில் ஸ்வாமியின் நிாணயத்திறகு நோவிருததமாகவே பேசுகிறாகளென்பது கீழே விரிவாக விமர்சிதம். (10) * ஸந்த்யாநந்த * உத்தாயநம் ஜய * இத்யாதி ந்யாஸதிலக ஸூக்திகளுக்கும, "பகவதகருணையடியாக வுண்டான ஸதாசார்ய கடாக்ஷ விஷயீகாரததாலே வந்த அயோக்யதாநுஸந்தாநததாலே ப்ரபததியநுஷ்டாநம் பிறநத பின்பு ஶரண்ய வ்யாபாரங்களில் இதுக்குமேல் ஒன்றிலலாமையாலே" என்கிற ஸ்ரீமத்ரஹஸ்யத்ரயஸார ஸ்ரீ ஸூக்திக்கும் அத்யந்தவிருததமாகவொன்று நடததிப்போருகிறார்களிவர்கள். (14,)

15. இங்ஙனே பதது விஷயங்கள் எடுததுக் காட்டியுள்ளோமிப்போது. இப்படி மறறும் பல விஷயங்களுமுள்ளன. ப்ரமாணங்களும இங்கு ஸ்வல்பமே காட்டினோம. ஸமயத்தில் விரிவு வெளிவரும். இவர்கள் ஸம்ப்ரதாயீததில் ஸம்ப்ரதிக்ஷை பண்ணி யிருப்பதெல்லாம தேசிக திவ்ய ஸூக்திகளுக்குப் பெரும்பாலும விருததமே யென்பது இதுகாறும நமமால பலநூல்களில் பரக்க நிரூபிதம. இனிமேலும் அது ப்ரஸக்திவசாத ஸர்வஸ்ரீவ்யக்தீவிஷாவிதமேயாகும. இவ்விஷயங்களில் இவர்கள தேசிக ஸூக்திதூஷகர்களாகவும் தேசிக தவேஷிகளாகவும தேசிக த்ரோஹிகளாகவும் முடிந்து நிறகிறார்களென்பது வைஶ்வத்வஸ்ஸம்ப்ரதாயஜ்ஞஸம்பூஜீவே ஹாஸ்தவஷேத்ர ஹாஸ்தவஜ்ஞே தேவோத்க்ருஷ்டிஜ்ஞவாஸ்வ்ர இவர்களாலும் இவர்களது தந்தை தநதை தநதை தம்மூததப்பாகளாலும வந்த்ரு

வைத்ருஷ்ய வ்ருத்திகளாலும பேர்ககவும பேராதது தேசிகனுடைய திவ்யஸூக்திகளை உளளபடி வழிபடுமவாகளை உபேக்ஷகாகளாகப் பறைசாறறி தோஷாரோபணம செயவதே பரிஹாரமென்று இவாகள கொணடாாகள நனறு நன்று மிகநனறு இநத ஸைஷாவாஸம்ஹததிலே நமககொரு ஹானிமுமிலலைகிடீர். தேசிகன ஆருயிரப்படி நிர்வாஹத்தைக காட்டிலும பெரியவாசசான பிள்ளையின் நிர்வாஹங்களையே நிதியாகக கொண்டிருக்கிருரென்று ஸாவைதிகமாக நிருபித்திருப்பதைத திருப்பித திருப்பிப் பாாககிருாகள ஆருயிரப் படியிலுள்ளதைத தான தேசிகன பணித்திருககிருரென்று சொல்ல முடியவில்லை பெரியவாசசான் பிள்ளை காட்டியருளின பொருளை ஆதரிததிலா என்றும் சொலல முடியவிலலை அஞ்ஞத: "எதுககு இவர் பிள்ளான வழியை விட்டுப் பிள்ளை வழியைக தழுவினர்" என்று நெஞ்சினுள்ளேயே மொணமொணதது அநத தேசிகனை காஹிப்பதொன்றே பணியாய முடிநதிருககிறதிவாகட்கு. இது ஒரு விஷயததிலலல. கீழே விளககிக் காட்டிய ஒவ்வொரு விஷயததிலும நெஞ்சுநிறையத தூப்புறகுலமணியை வஷட்கரிப்பதே இவர்களுடைய தேசிக பக்தி ப்ரகாச பரம்பரை!. க்வசித்ஷம் ஸ்வயாஞ்சதே ஜந்து: ஸம்ப்ருதி விரஜ்யதே.

16. ப்ரக்ருத உதயாந பத்திரிகையில இன்னமுஞ சில விஷயங்களு மெழுதியுள்ளார்; அவறறையும் சிறிது விமர்சிப்போம். ஸ்ரீமத கோழியாலம்ஸ்வாமிக்கும் அவருடைய அநதேவாஸிகளுககும் லக்ஷ்மீதத்வததில தெளிவு பிறப்பிக்க வேண்டி ஏழெட்டுவருஷங்களுக்கு முன்பு நாம் எழுதி வெளியிட்டுள்ள ஸதாசாரய ஸூக்திரக்ஷையில் ஸமஸ்க்ருதப் பகுதியில் உபோத்காதரூபே ப்ராஸ்தாயிகவிசாரே —

* [illegible] * என்கிற ரகுவம்ச ச்லோகத்தைப் பிறர் எடுத்துக்கொண்டு செய்கிற வாதம் அப்ராமாணிக மென்று பரக்க நிரூபித்திருக்கிறோம். “ [illegible] ” என்கிற ஆபஸ்தம்பதர்மஸூத்ரத்தையும், “ [illegible] ” என்கிற அவ்விடத்து உஜ்வலாவ்யாக்கியானத்தையும், “ [illegible] ” என்கிற கௌதமவசனத்தையும் எடுத்துக்காட்டி [illegible] யினிடத்தில் இப்படி [illegible] வீநத்தைச் சாஸ்த்ர மர்மஜ்ஞனான திலீபமஹாராஜன் செய்யவில்லையென்று நாம் எழுதியிருக்கிறோம். இப்படி [illegible] என்பதறியாமல் இவர் ஆர்ப்பரிக்கிறார். அந்த ரகுவம்சத்திலேயே முதல் ஸர்க்கத்திலே * தயோர்ஜக்ருஹது: பாதாந் ராஜா ராஜ்ஞீ ச மாகதீ * என்றிருக்கிறதாம். அது தெரியாமல் நாம் எழுதிவிட்டோமாம்.

17. இதுவும் இவருடைய வொரு மஹாப்ரமம. * தயோர்ஜக்ருஹது: பாதாந் * என்கிற ச்லோகத்தை மஹான்கள் இரண்டுவகையாக நிர்வஹிப்பதுண்டு; (1) இங்கு நமஸ்காரமாத்ரமே சொல்லப்படுவதாக ஒரு நிர்வாஹம். நமஸ்காரத்தைப் பாதக்ரஹண சப்தத்தால் வ்யவஹரிப்பது சிறிதும் அநுபபந்நமன்று. (2) திலீபன் வஸிஷ்டரிடத்திலும் ஸுதக்ஷிணை அருந்ததி யிடத்திலும் செய்த வழிபாடே இங்குச் சொல்லப்படுகிற தென்பது மற்றொரு நிர்வாஹம். இதுவும் நிரவத்யமான நிர்வாஹமே. நாம் எடுத்துக

காட்டியிருந்த ஆபஸ்தமபதர்மஸூத்ராதிகளை இவா காட்டாமலே மறைதது நமது வாகயஙகளை உதாஹரிததுள்ளார். இது விருத்தம். "புலகதலொலலுமோ ஞாயிறறதொளியே." இவா மறைததாலும சாஸதரவிதி மறையாதே. ததவிருததமான அநுஷடானம நடநதுமிராது, நடநததாக மஹாகவியிஞல நிபநதமாயுமிராதனறே

18, இநத தாதாசாரயா அச்சிடடுவரும ஸுபாஷிதநீவீவியாககியானததில விசுவஜனயோ: என்றிருககவேண்டிய பதம எழுதது மருளகாரணமாக விசுவஜனயோ: எனறு அசசிடப்பட்டதெனறு பணடித கோஷடிகளில பரிஹாஸம் விளைநதது அது வெளிவநதது அதனமேல வாவிழுந்த நரிகதையாக விவா விசுவஜனயோ: எனறுதானிருகக வேணுமெனறும, விசுவஜனயோ: எனறிருந்தால அடியோடு பொருந்தாதெனறும, அவ்யுதபநநனகூட அபபடி யெழுத மாடடானென்றும பிரளயமாக வெழுதினா. இது, சிறநத விதவானகளுககு மிகவும பரிஹாஸயமாகவிருநதது தவிர அவாகளுககு மிகவும நிாவேததததையும தநதது அநத ஸுபாஷிதநீவீ வியாக்கியான மெழுதியவா ஸ்ரீ காஞசீ. தணடரி பட்டப்பாதாதாசாரயாஸவாமி யாதலால அவருடையஸ்வஹஸதலிகிதமானமாதருகையைககொணடு இநத ஔதயாநிகருடைய அவலேபம சிதைததொழிககபபட்டது. [இது நமமுடைய ரஸிகரஸாயந காநததகில மிக விரிவாகக காணததககது] இவவிஷயததில இபபோதிவா எழுதுவ தெனனவெனில, "ஹ்ரூஜஸா கவி கஷாதிசுவ ஙஷ° ஷாஜநூ வஹயொ ஜாஜீ யஷஜூ தி சு ஷவநூஷ" எனறு கைககூசாதெழுதுகிறா எபபடிபபடட விதவானகளுககூட சில விடஙகளில அசடு பிசடாக எழுதுவதுணடாகையால படடபபா தாதாசாரயாஸவாமி இஙகு அச

டாகவே யெழுதினாரென்று கொள்ளவேணு மென்கிறார். மற்றொன்று மெழுதுகிறார்—“விஷ்ணோ ரசிந்த்ய விஹஸித ஸக்தி ரஜ்ஞாத இதி ஸம்ஸயே ஸுஜ்ஞஸ்யாபி விஷயே வர்த்திநிஸ்சித்தஸ்த்வயி” என்று. இதனால ஸுஜ்ஞாநவத்ஸுஜ்ஞ ஸ்வமே தயமால தமக்கு ஸம்ஸயாத்ருஷ்டிஷாவிதமாயிற்றென்று ஸம்ஸயத்தே பஹுஜ்ஞானிவர் அறிந்தேதீருவர். “ப்ரத்யக்ஷம் நவஸாஸௌ ஸாதம் உத்ப்ரேக்ஷாம்பௌ ஸயம் ந்யாயாதி திநவயுக்ரோ அயதி” என்றிவரெழுதினதுமன்று ஸாமாந்யபுத்திகளின் புத்திகளுக்கெட்டுகிற விஷயங் கூட இவருடைய புத்திக்கு எட்டுகிறதில்லையென்பதுதானே ஸகலவித்வத்பரிஷத்திலும் ஸமகண்டமாக உத்கோஷிதமானது அதையேயிவருமிசைந்து நிற்கிறாரென்று தேறுகிறது. குவலயாநந்த வியாக்கியானத்தில் ஸ்ரீவிஹாஸகாரணமாக வே[ஸம்ஸ்ப்ருஷ்டி] என்பதை நஸம்ஸ்ப்ருஷ்டி என்று அச்சிட்டுத் தனைற் நிற்குமிவர் புத்தியில் எவ்வளவு பலமுடையவ ரென்பதை நாம் விவரிக்க வேணுமோ? அவ்விஷயத்தில் வாயதிறக்கவுமியிலலை யென்றறிந்த விவர் அப்படியே மற்றெல்லா விஷயங்களிலும் நிச்சயித்து ஸாஸக்தி தெளரவராய விளங்கி வாழலாமே.

19. “ஸவ்யாத்துயா ஹஸ்தபத்ருயா அவிஷ்டாநயோ: விசித்ரா:” என்கிற வாக்யம் ஸவ்யாத்ருக்கத்தை உள்ளபடி தெரிந்து கொண்டிருக்கிற [ஸ்ருஞானு] க்ரந்தகாரருடைய வாக்யமாக விழுந்திருப்பது கூடாதே என்று போராடுகிறார். “ஸவ்யேத்ருவஸ:, ஹஸ்தவேத்ருவஸ: இதி ப்ரியா விஷ்டாநயோ: விசித்ரா:” என்பதே அந்தவாக்யமாக வடிவெடுத்திருக்கிற தென்பதை இவர் உதாவி பஹுவீதத்தி அறியவேணும். “வேதமிருந்தாலும் அதை எதற்காகச் சொல்லவேணுமென்பதுதான் எம்முடைய கேள்வி”

என்கிறார். இக்கேள்வியை வித்வஜ்ஜநயோ: என்றெழுதி யுள்ள அந்தஸ்வாமியையே நேரில் கேட்டுத் தெளிவது.

20 “ கவிதார்கிகஸிம்ஹாய கல்யாணகுணஶாலிநே ஶ்ரீமதே வேங்கடேஶாய வேதாந்தகுரவே நம: ” எனவொரு வாக்கியமுள்ளது உதயார பத்திரிகையில். இதுவும் பாமர ப்ரதாரணம். * வடமொழி கோர்வை பொருட்டா என்பதற்கு ஸ்வாமி தேசிகன் பணித்தது நீராய:. என்றுதான் என்றும் ப்படியல்லாமல் மொழித்தாய: என்றே அவர் ஸாதித்தாரெனில், இது தென்னாசிரியன் ஸம்ஸ்க்ருதமாகவே முடியுமென்றும் சொன்னால் இதில் அவத்ய மென்கொல்? * தங்கையை மூக்கும் தமையனைத் தலையும் தடிந்தவென்தாசரதி * என்கிற பாசுரத்தை மொழிபெயர்த்த வொருவர் “ தம் ஹாரண தாய ஸிதாவலீ நாஸிகசித்த தா ஸ ராம: ” என்று ச்லோகமியற்றினாராம். இந்த ஸம்ஸ்க்ருதத்தைத் தென்னாலிராமன் ஸம்ஸ்க்ருத மென்றல்லால் வேறென்ன சொல்லமுடியும். நாளைக்கும் சுத்தபாடத்தைக் கொள்ளாமல் (மொழித்தாய:) என்று அபத்தபாடத்தையே ஸ்தாபிக்கப் பாடுபடுமிவர்கள் ன்றோ ஸஹ்ருதயா க்ரஹணீயா:.

21. இப்படி இவருடைய அஜ்ஞாநத்யாஜ்ஞாநங்களைவும் உலகறிய நிற்கச் செய்தேயும் உலகில் விவேகிகளேயில்லை யென்று கொண்டு இவரெழுதுமவை எமக்கு ஒரு ஹாநியையும் விளைக்கமாட்டா. இவரது வியாஸத்தின் முடிவில் ஒரு விநோதம் காண்மின்; இவர்முன்பு “ உத்தமோ ஸ்வாமி விபரீதமதிஸ்வாமி ஞானோ ஸ்வாமி ” என்று, நான் மூடனுக்க் கடவேன், விபரீதபுத்தியாகக் கடவேன், ஞானாக்கடவேனென்று உத்தமங்களைக் கூறிக்கொண்டிருந்தார். ஐயோ! இல்லாததையன்றோ கூறிக்க வேணும்; பேர்க்கவும் பேராதபடி யிருப்பவற்றை கூறம்

ஸிப்பதேன்? என்று நாம் கேட்டிருந்தோம். அதற்கு இவர் இப்போதெழுதுகிறார், ஹொட்டுக்கு ப்ரார்த்தனை அர்த்தமிருப்பது உண்மைதான, அது போல வேறு அர்த்தமும் உண்டன்றோ; அவ்வர்த்தம் எமக்கு இஷ்டம் என்கிறார் சுதோதத்தைதே. பிதா பெண்ணைப் பெறுகிறான். அப்பெண்ணின் சுவையை ஜாரன் தாவெத்தி நோ விதா. அப்படியே உக்திகளின ஹாரத்துவாவங்களை வஹாவஹா தாவெத்தி நோ கவி:. இவர்களுடைய விவக்ஷையைக் கேட்பாரில்லை சுவைமிக்க பெருநேனை ஸந்தாப்பாதிகளுக்குச்சேர ரஸிகர்கள் அறுதியிட்டால் இவர் தடை செய்யப் பெறுவரோ? நாம் கூறியபொருளேயன்றோ சுவைமிக்கது.

22. மற்றும் இவரெழுதியுள்ள சில சுஷ்கவாக ஜாலங்களை கோமடம் பண்டிதர், மன்னார்குடிபண்டிதர் முதலானோர் உதயார சிக்ஷாதிகளில் விமர்சிக்க ப்ராப்தம். இப்போது இந்நூலில் எழுதப்பட்டுள்ள விஷயங்களும், துவரைப் பிரான் திருவருள் முதலான முன்னூல்களில் எழுதப்பட்டுள்ள விஷயங்களும் பெரும்பாலும் வைதிகமனோஹராதி களில் ஸம்ஸ்க்ருதபாஷையிலும் ப்ரசுரமாகியுள்ளன.

சுஹஹ ஸ்வகீயவரிஹாஸாதாம் வாசம்
வ்யயதி பாஷவத்நாமி வெவிதஷ்டி ।
த்வதாம் ஸதைவ ஷிடிதா தவஸஸிஸி
த்தவதிஹதே த்ரு ஹிதவாக்பிரேஷத: ॥

ஸ்ரீகாஞ்சீ பிரதிவாதிபயங்கரம்
அண்ணங்கராசாரியர் எழுதிய
தத்வஹிதோபதேசம்
முற்றிற்று.

தேசிகப் பிரபந்தத்தின் பாடவிஷயத்திலும் உரை விஷயத்திலுமகுற்றஙகுறைகள கூறப்பட்டால பதிப்பாளரான ஸ்ரீராமதேசிகாசாரியரன்றோ இதறகு பதிலுரைக்க முன் வரவேண்டும. அவர் ஸ்ரீ அண்ணங்கராசாரியர் ஸ்வாமிக்கு எழுதி யிருந்த கடிதஙகளெலலாம அச்சாகி வெளிவநதிருக்கின்றன. "தேவரீர கிருபையோடும ஆராயசசியோடும திருததிக் கொடுக்கிற பாடமே தேசிகன் திருவாககில் அவதரிதத தெனறு நான திண்ணமாகக் கொளவேன்" என்று அநத ஸ்ரீராம தேசிகாசா ர் அணணஙகராசாரியா ஸவாமிக்குப் பல கடிதங்களெ யிருபபதை யாரும மறைகக முடியாது. அவா ணமையில ஸமாததா; ஆராய்ச்சியாளர். அவா இபபடி ஹாத மாக எழுதி யிருககுமபோது அவரையுள்ளடக்கி மறறையோர்கள வமபுதுமபாக எதையேனும எழுதிப் போருவதில என்ன பயன்? எழுதுகிற விஷயஙகளும ஒன்றுகொன்று ஸமபநத மில லாமலிருககின்றனவே பதில செலல முடியாத விஷயஙகளுககு பதில சொல்லப் புறப்படுவது தகுதியன்றே.

D. T. தாதாசாரியா 'கோதைபோலும' எனகிற சிறு புததகததை வெளியிட்ட அடுததவாரததிலேயே அதறகுப பரிபூர்ண பதிலுரையான துவரைபபிரான் திருவருளென்கிற அறபுதமான நூல அவதரிததது. செனற திருவாடிப பூர மஹோதஸவ ஸமயததில மனனாகுடி அகரஹாரததில 10 நாள நடைபெறற விதவத ஸதஸஸில அநத நூல தரிமதஸத விதவான்களாலும வெகு ஊககததுடன பரிசீலனை செய்யப்பட்டு மிகவும கொணடாடப பெறறது அநத ஸதஸஸுககாக இநத D T தாதாசாரியரும வநதிருநது திருமேனி பாஙகிலலாமையை அபிநயிததுப பெருமபாலும விலகியே யிருநது சென்றார 'இபபுததகததிறகு பதில வருமோ?' என்று கேடடவாகளுககு வெகு சாதுாயமாக பதில சொனனா,— "அண்ணஙகராசாரியருககு எலலா

வித ஸௌகரியங்களுமுண்டு; எனக்கு எதுவுமில்லை; ஆனு லும் பார்க்கிறேன்" என்றார். 'எங்களுக்கு திருப்திகர மாக இரண்டொரு விஷயங்களுக்காவது பதில் சொல்லு மே' என்று கேட்டதற்கு 'எல்லாம் க்ரமேண தெரியவரும்' என்றுகன்றார். இவர் விஷயங்களை உள்ளபடி க்ரஹிப்பவ ரேயல்லர், ஸ்வயஉவிஹிவிதம் ஸ்வயம் நஜாநாதி என்கிற முறை யிலே ஏதோ எழுதிப்போருகிறவர் என்றே அவ்விடத்தி லுள்ள ஸகல வித்வான்களும் ஏக கண்டமாகக் கூறினர். ஸஹ்ருதய ஹ்ருதயங்கமமாக எழுதுவதற்கு விஷயம் சிறிது மில்லாவிடினும் எதையாவது எழுதிக்கொண்டே யிருக்க வேண்டியதென்கிற ஸங்கல்பம் கொண்டிருப்பதாக வும் கூறினரிவர். அப்படியே யெழுதுக. அவ்வளவும் உலகுக்கு மஹோபகாரமாகவே முடிந்து வருகின்றதென் பதைக்கூடவா இந்த ஸ்வாமி தெரிந்துகொள்ளமாட்டா ரவர்? நன்கு தெரிந்துகொள்வர். இப்போது தத்வஹி தோபதேசமென்கிற இந்நூலை ஸேவிக்கும் ஒவ்வொருவ ரும் இந்த D. T. ஸ்வாமியிடத்திலேயே மஹத்தான க்ரு தஜ்ஞதையைச் செலுத்துவாகளென்பது திண்ணம்.

கோதாவிலாஸம்—கல்யாணபுரம். திருவையாறு
மஹாராஜா ஸம்ஸ்க்ருத காலெஜ் ப்ரொபஸர்
S. T ஸ்ரீநிவாஸாசாரியர் M. A., L. T.,
எழுதுகிறார்.—

ஸ்ரீமத் P. B. A. ஸ்வாமி ஸன்னிதிக்கு ஸஹஸ்ராவ் ருத்திப்ரணாமபூர்வக விஜ்ஞாபனம். துவரைப்பிரான் திரு வருளைப்பெற்று வாசித்து மகிழ்ந்தனன். இவ்வாராய்ச்சி எழக் காரணமாகிய நூலும் பார்க்கப் பெற்றிருந்தால் இன் னும் சுவையாயிருந்திருக்கும். தேவரீர் அப்படியே அநு பவித்திருப்பதால் குறையொன்றுமில்லை. தேவரீரது நயத் தையும் நகைச்சுவையையும் இடைவிடாது மிளிர்ந்து நிற கும் செங்கண்மாலனையும் சிற்றறிவுடைய அடியேனு சொல்லுந்திறனுடையேன். தாஸன், S.T.S. 3-8-46.